

Egyetértés és Magyar Ujság

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI NAPILAP.

Szerkesztő Iroda: Budapest IV. Megyeházán...

Table with columns for 'Árnyalom', 'veve', 'kínálva' and various numerical entries.

Felhívás.

Azon t. az előfizetőinket, kiknek előfizetése a hó végéig lejárt...

Előfizetési feltételek

„EGYETÉRTÉS ÉS MAGYAR UJSÁG”-ra. Júli—szeptember évnegyedre 5 frt. — kr.

Budapest, szeptember 1.

A kormányparti sajtó par excellence, „szabadeln” részének mai cikkeit olvasván, a melyekkel a tegnapi elhangzott trónbeszédről...

Ki is mondta, hogy ennek a kormányának nincs programja? Badar beszéd. „Az ország pénzügyeinek rendezése elvállalást kötelezettségek, monarchiánk biztonságának elutasítását...

Persze mit is mondhatott volna a trónbeszéd a honmentés a jeleztek törvényalkotások mikéntjéről! Az országgyűlés még csak levőben van...

Valóban ezerszer igaza van a nem szabadelvű „Kelet Népe”-nek, melynek politikájával különben nem sok közösgünk van...

A kormány politikáját belőle ép oly kevés ismerjük meg, a mint nem ismerhettük meg azon nyilatkozatból, melyet kormányfőnk alkalmával...

De ne ítéljük oda az e részben helyes bírálat pálmáját osztatlanul a conservatívok lapjának. A hol a józan gondolkodásnak nyoma még fenmaradt...

Nem kívánunk, mert józanal nem kívánhatunk egy trónbeszédről részletes kormányprogramot. Ez nem az uralkodó, ez a miniszterek dolga...

kozna, s miért a felelősséget magokra vállalják, — azt várjuk a trónbeszédről, hogy jelezze a kormány politikájának alapelveit.

Nem csodálunk, ha ezért az önálló gondolkodási viselkedést miniszteriális kollégái derekasan megfosdatták a fejét, hogy annál igazoltabb legyen az egytől tartozás, mely egy hazug kormányzati rendszer s egy hazug kormányfő között megvan.

A „függetlenségi párt” ma csütörtökön délután 3 órakor értekezletet tart saját helyiségében (muzeum utca 8. sz.)

Az országgyűlési 48-as párt augusztus 31-én tartott ülésében megalakult, elnöke: Irányi Dániel; jegyzőközl.: Hegyessy Mártont és Komjáthy Bélát választva.

A magyar országgyűlésre felkültött horvát képviselők, kik már teljes számmal itt vannak, tegnap értekezletet tartottak, s a „P. L.” szerint elhatározták, hogy fentartják ugyan továbbra is a külön horvát klubot...

A főrendiház azon tagjai, kik a kormány-párthoz tartoznak, tegnap d. u. négy órakor gróf Almásy Györgynél, a jobboldali ellenzék hívei pedig esti hat órakor Károlyi Györgyénél értekezletet tartottak...

A kereskedelmi miniszteriumban szeptember 4-dikén tartattik meg a nagy bizottsági ülés a vámtarifa javaslat tárgyában. Az ülésre a „P. N.” szerint a közgazdasági kérdéssel leginkább foglalkozó orsz. képviselők, a közgazdasági testület élén álló férfiak, valamint a sajtó néhány képviselője hívtak meg.

Szathmár város képviselője hallomás szerint legközelebb interpellálni fogja az igazságügyminisztert Mörizs Lajos írásbírónak szathmári törvényeszi elnökként történt botrányos kinevezése tárgyában.

Az igazságügyminiszter intézkedni szándékosan az erdélyi bírtokviszonyok szabályozása tárgyában, a Napló szerint legközelebb értekezletre fogja magához hívni az erdélyi képviselőket.

Az erdélyi érdeklődők tegnap az országos ülés után értekezletet tartottak gróf Péchy Manó elnöklete alatt. B. Kemény György, Tisza László és mások felszólalása után abban állapodtak meg az értekezők, hogy azon speciális erdélyi ügyek előleges megvitatása céljából...

Az erdélyi érdeklődők tegnap az országos ülés után értekezletet tartottak gróf Péchy Manó elnöklete alatt. B. Kemény György, Tisza László és mások felszólalása után abban állapodtak meg az értekezők, hogy azon speciális erdélyi ügyek előleges megvitatása céljából...

Déva, augusztus 31.

Azt csak nem tagadja — nem tagadhatja senki — hogy a keleti kérdés napi rendezés van, s hogy Hercegovina már is felzárult. Ezt ugyan valószínűleg elnyomják most is; de hogy ezen mozgalmak egykor — s tán nem sokára lángba borítsák Európát, az több, mint bizonyos. Bizonyos az is, hogy az osztrák tartományok nagyobb része kifelé gravitált, s lesi az alkalmat, hogy fajokonaihoz csatlakozhassék...

Ugyan kérem: kicsoda elemekből áll az a kirívó hadsereg, — mert az elemeket nem szabad a számítástól kihagyni. — Vajjon a német katoná harcolni fog-e a német ellen, ha a császárnak Németországgal gyul meg a baja — a mi épen nem lehetetlen — lát a szláv harcol-e a szláv ellen, a kikkel épen egyesülni törekszik; hát a magyar, kinek már nem lesz hazája — harcizma-e a királyért? hiszen egy nem levő nemzetnek nincs királya. Bizony-bizony mondom nektek; hogy az osz-

trák birodalom egy európai conflagratiót ki nem áll; az osztrák császárság feloszlik, s még neve is eltöröltetik.

„A dynastiáért ne aggódjék ön” mondhatná valaki. „Ha megszűnik osztrák császár lenni, császára lesz a déli, nyugati és északi szláv tartományoknak, s így azon földnek is, melyet még ma Magyarországnak neveznek; hiszen ez nem is új eszme; emlékezhetik ön — mert már akkor sem volt gyermek, hogy 48-ban, mikor a magyarok boldogultak, már az udvarnál is viselték a szláv színeket.”

Ennél többet mondog; én valószínűnek tartom: hogy még most megkínálják a császárt a déli szláv tartományokkal (ha már eddig is nem történt?) mert hiszen a muszka még nem látja idejét kimondani, hogy az általa tervezett nagy Szlávia közvetlen Németországgal terjed, s Németországnak is még ott áll az érdeke, hogy közte és Muszkaország között még most legyen valami; de azt jövedelmöm, hogy valamint a porosz kizárta a dynastiát az egységes Németországból, hol egykor döntő befolyást gyakorolt, ugy ki fogja zárnai a muszka az egyesített nagy Szláviából, mihelyt annak idejét megérkezettnek látja; mert tessék el nem felejtieni, hogy a muszka a minden szlávok egyesítésén munkálkodik, még pedig rendszeresen, és kitartólag, s a maga uralkodását mindazokra kiterjeszteni tör. „Ez mindenesetre baj” ismét mondhatná valaki; „de mit csináljunk, midőn látjuk, hogy már a lengyel is kezd kibékülni a beolvadás gondolatával, a cseh plane nem is tagadja, hogy ő a nagy Szláviába vágyik beolvadni; a déli szlávok pedig bárkinek segítségével egyesülni akarnak, s inkább lesznek muszkaik, mint török alattvalók.” Ez mind ugy van, de egyet kérek én is jól megjegyezni. A népek olyanok, mint az egyes emberek; első vagyok én, s aztán az én rokonaim. Az embernek ezen természetéből kiindulva; azok a nemzetek, melyeknek historiai múltjuk van, ha azok lehetnek, a mik historiai létjök alapján lehetnek, historiai nemzetiségeiket semmi nemű fajrokonságnak fel nem állódozók. Példánl: az olasz, francia, spanyol fajrokonok, de mint-hogy mindezen nemzetek külön historiai létjoggal bírnak, egy nemzeté soha össze nem olvadnak. Ugyan ezt mondhatjuk a csehekről, lengyelekről, sőt a déli szláv tartományokról is, mert a török foglalás előtt ezeknek is megvolt mindeniknek a maga külön historija, és ha lerázhatták magáról a törököt, s urala a maga sorsának, bizonyosan mindenik a maga historijáját fogja tovább folytatni. Jussom csak egyszer öntudatra cseh, lengyel: hogy ő független szabad nemzet, megmarad az mindenik a mi, s magát a nagy Szláviába s plane a muszka kancsuka alá be nem fusztatja, de így, midőn ő az általunk kigondolt dualismus békeidőn osztrák tartományként nyeltem lenni, ne szidjuk őket, ha inkább akarnak fajrokonaiikkal együttessen, ha mindjárt muszka felsőség alatt is, egy nagy Szláviát alakítani, mint egy korható osztr. birodalom tartományja maradni.

Ennél többet mondog; én valószínűnek tartom: hogy még most megkínálják a császárt a déli szláv tartományokkal (ha már eddig is nem történt?) mert hiszen a muszka még nem látja idejét kimondani, hogy az általa tervezett nagy Szlávia közvetlen Németországgal terjed, s Németországnak is még ott áll az érdeke, hogy közte és Muszkaország között még most legyen valami; de azt jövedelmöm, hogy valamint a porosz kizárta a dynastiát az egységes Németországból, hol egykor döntő befolyást gyakorolt, ugy ki fogja zárnai a muszka az egyesített nagy Szláviából, mihelyt annak idejét megérkezettnek látja; mert tessék el nem felejtieni, hogy a muszka a minden szlávok egyesítésén munkálkodik, még pedig rendszeresen, és kitartólag, s a maga uralkodását mindazokra kiterjeszteni tör. „Ez mindenesetre baj” ismét mondhatná valaki; „de mit csináljunk, midőn látjuk, hogy már a lengyel is kezd kibékülni a beolvadás gondolatával, a cseh plane nem is tagadja, hogy ő a nagy Szláviába vágyik beolvadni; a déli szlávok pedig bárkinek segítségével egyesülni akarnak, s inkább lesznek muszkaik, mint török alattvalók.” Ez mind ugy van, de egyet kérek én is jól megjegyezni. A népek olyanok, mint az egyes emberek; első vagyok én, s aztán az én rokonaim. Az embernek ezen természetéből kiindulva; azok a nemzetek, melyeknek historiai múltjuk van, ha azok lehetnek, a mik historiai létjök alapján lehetnek, historiai nemzetiségeiket semmi nemű fajrokonságnak fel nem állódozók. Példánl: az olasz, francia, spanyol fajrokonok, de mint-hogy mindezen nemzetek külön historiai létjoggal bírnak, egy nemzeté soha össze nem olvadnak. Ugyan ezt mondhatjuk a csehekről, lengyelekről, sőt a déli szláv tartományokról is, mert a török foglalás előtt ezeknek is megvolt mindeniknek a maga külön historija, és ha lerázhatták magáról a törököt, s urala a maga sorsának, bizonyosan mindenik a maga historijáját fogja tovább folytatni. Jussom csak egyszer öntudatra cseh, lengyel: hogy ő független szabad nemzet, megmarad az mindenik a mi, s magát a nagy Szláviába s plane a muszka kancsuka alá be nem fusztatja, de így, midőn ő az általunk kigondolt dualismus békeidőn osztrák tartományként nyeltem lenni, ne szidjuk őket, ha inkább akarnak fajrokonaiikkal együttessen, ha mindjárt muszka felsőség alatt is, egy nagy Szláviát alakítani, mint egy korható osztr. birodalom tartományja maradni.

Ennél többet mondog; én valószínűnek tartom: hogy még most megkínálják a császárt a déli szláv tartományokkal (ha már eddig is nem történt?) mert hiszen a muszka még nem látja idejét kimondani, hogy az általa tervezett nagy Szlávia közvetlen Németországgal terjed, s Németországnak is még ott áll az érdeke, hogy közte és Muszkaország között még most legyen valami; de azt jövedelmöm, hogy valamint a porosz kizárta a dynastiát az egységes Németországból, hol egykor döntő befolyást gyakorolt, ugy ki fogja zárnai a muszka az egyesített nagy Szláviából, mihelyt annak idejét megérkezettnek látja; mert tessék el nem felejtieni, hogy a muszka a minden szlávok egyesítésén munkálkodik, még pedig rendszeresen, és kitartólag, s a maga uralkodását mindazokra kiterjeszteni tör. „Ez mindenesetre baj” ismét mondhatná valaki; „de mit csináljunk, midőn látjuk, hogy már a lengyel is kezd kibékülni a beolvadás gondolatával, a cseh plane nem is tagadja, hogy ő a nagy Szláviába vágyik beolvadni; a déli szlávok pedig bárkinek segítségével egyesülni akarnak, s inkább lesznek muszkaik, mint török alattvalók.” Ez mind ugy van, de egyet kérek én is jól megjegyezni. A népek olyanok, mint az egyes emberek; első vagyok én, s aztán az én rokonaim. Az embernek ezen természetéből kiindulva; azok a nemzetek, melyeknek historiai múltjuk van, ha azok lehetnek, a mik historiai létjök alapján lehetnek, historiai nemzetiségeiket semmi nemű fajrokonságnak fel nem állódozók. Példánl: az olasz, francia, spanyol fajrokonok, de mint-hogy mindezen nemzetek külön historiai létjoggal bírnak, egy nemzeté soha össze nem olvadnak. Ugyan ezt mondhatjuk a csehekről, lengyelekről, sőt a déli szláv tartományokról is, mert a török foglalás előtt ezeknek is megvolt mindeniknek a maga külön historija, és ha lerázhatták magáról a törököt, s urala a maga sorsának, bizonyosan mindenik a maga historijáját fogja tovább folytatni. Jussom csak egyszer öntudatra cseh, lengyel: hogy ő független szabad nemzet, megmarad az mindenik a mi, s magát a nagy Szláviába s plane a muszka kancsuka alá be nem fusztatja, de így, midőn ő az általunk kigondolt dualismus békeidőn osztrák tartományként nyeltem lenni, ne szidjuk őket, ha inkább akarnak fajrokonaiikkal együttessen, ha mindjárt muszka felsőség alatt is, egy nagy Szláviát alakítani, mint egy korható osztr. birodalom tartományja maradni.

Ennél többet mondog; én valószínűnek tartom: hogy még most megkínálják a császárt a déli szláv tartományokkal (ha már eddig is nem történt?) mert hiszen a muszka még nem látja idejét kimondani, hogy az általa tervezett nagy Szlávia közvetlen Németországgal terjed, s Németországnak is még ott áll az érdeke, hogy közte és Muszkaország között még most legyen valami; de azt jövedelmöm, hogy valamint a porosz kizárta a dynastiát az egységes Németországból, hol egykor döntő befolyást gyakorolt, ugy ki fogja zárnai a muszka az egyesített nagy Szláviából, mihelyt annak idejét megérkezettnek látja; mert tessék el nem felejtieni, hogy a muszka a minden szlávok egyesítésén munkálkodik, még pedig rendszeresen, és kitartólag, s a maga uralkodását mindazokra kiterjeszteni tör. „Ez mindenesetre baj” ismét mondhatná valaki; „de mit csináljunk, midőn látjuk, hogy már a lengyel is kezd kibékülni a beolvadás gondolatával, a cseh plane nem is tagadja, hogy ő a nagy Szláviába vágyik beolvadni; a déli szlávok pedig bárkinek segítségével egyesülni akarnak, s inkább lesznek muszkaik, mint török alattvalók.” Ez mind ugy van, de egyet kérek én is jól megjegyezni. A népek olyanok, mint az egyes emberek; első vagyok én, s aztán az én rokonaim. Az embernek ezen természetéből kiindulva; azok a nemzetek, melyeknek historiai múltjuk van, ha azok lehetnek, a mik historiai létjök alapján lehetnek, historiai nemzetiségeiket semmi nemű fajrokonságnak fel nem állódozók. Példánl: az olasz, francia, spanyol fajrokonok, de mint-hogy mindezen nemzetek külön historiai létjoggal bírnak, egy nemzeté soha össze nem olvadnak. Ugyan ezt mondhatjuk a csehekről, lengyelekről, sőt a déli szláv tartományokról is, mert a török foglalás előtt ezeknek is megvolt mindeniknek a maga külön historija, és ha lerázhatták magáról a törököt, s urala a maga sorsának, bizonyosan mindenik a maga historijáját fogja tovább folytatni. Jussom csak egyszer öntudatra cseh, lengyel: hogy ő független szabad nemzet, megmarad az mindenik a mi, s magát a nagy Szláviába s plane a muszka kancsuka alá be nem fusztatja, de így, midőn ő az általunk kigondolt dualismus békeidőn osztrák tartományként nyeltem lenni, ne szidjuk őket, ha inkább akarnak fajrokonaiikkal együttessen, ha mindjárt muszka felsőség alatt is, egy nagy Szláviát alakítani, mint egy korható osztr. birodalom tartományja maradni.

Ennél többet mondog; én valószínűnek tartom: hogy még most megkínálják a császárt a déli szláv tartományokkal (ha már eddig is nem történt?) mert hiszen a muszka még nem látja idejét kimondani, hogy az általa tervezett nagy Szlávia közvetlen Németországgal terjed, s Németországnak is még ott áll az érdeke, hogy közte és Muszkaország között még most legyen valami; de azt jövedelmöm, hogy valamint a porosz kizárta a dynastiát az egységes Németországból, hol egykor döntő befolyást gyakorolt, ugy ki fogja zárnai a muszka az egyesített nagy Szláviából, mihelyt annak idejét megérkezettnek látja; mert tessék el nem felejtieni, hogy a muszka a minden szlávok egyesítésén munkálkodik, még pedig rendszeresen, és kitartólag, s a maga uralkodását mindazokra kiterjeszteni tör. „Ez mindenesetre baj” ismét mondhatná valaki; „de mit csináljunk, midőn látjuk, hogy már a lengyel is kezd kibékülni a beolvadás gondolatával, a cseh plane nem is tagadja, hogy ő a nagy Szláviába vágyik beolvadni; a déli szlávok pedig bárkinek segítségével egyesülni akarnak, s inkább lesznek muszkaik, mint török alattvalók.” Ez mind ugy van, de egyet kérek én is jól megjegyezni. A népek olyanok, mint az egyes emberek; első vagyok én, s aztán az én rokonaim. Az embernek ezen természetéből kiindulva; azok a nemzetek, melyeknek historiai múltjuk van, ha azok lehetnek, a mik historiai létjök alapján lehetnek, historiai nemzetiségeiket semmi nemű fajrokonságnak fel nem állódozók. Példánl: az olasz, francia, spanyol fajrokonok, de mint-hogy mindezen nemzetek külön historiai létjoggal bírnak, egy nemzeté soha össze nem olvadnak. Ugyan ezt mondhatjuk a csehekről, lengyelekről, sőt a déli szláv tartományokról is, mert a török foglalás előtt ezeknek is megvolt mindeniknek a maga külön historija, és ha lerázhatták magáról a törököt, s urala a maga sorsának, bizonyosan mindenik a maga historijáját fogja tovább folytatni. Jussom csak egyszer öntudatra cseh, lengyel: hogy ő független szabad nemzet, megmarad az mindenik a mi, s magát a nagy Szláviába s plane a muszka kancsuka alá be nem fusztatja, de így, midőn ő az általunk kigondolt dualismus békeidőn osztrák tartományként nyeltem lenni, ne szidjuk őket, ha inkább akarnak fajrokonaiikkal együttessen, ha mindjárt muszka felsőség alatt is, egy nagy Szláviát alakítani, mint egy korható osztr. birodalom tartományja maradni.

Ennél többet mondog; én valószínűnek tartom: hogy még most megkínálják a császárt a déli szláv tartományokkal (ha már eddig is nem történt?) mert hiszen a muszka még nem látja idejét kimondani, hogy az általa tervezett nagy Szlávia közvetlen Németországgal terjed, s Németországnak is még ott áll az érdeke, hogy közte és Muszkaország között még most legyen valami; de azt jövedelmöm, hogy valamint a porosz kizárta a dynastiát az egységes Németországból, hol egykor döntő befolyást gyakorolt, ugy ki fogja zárnai a muszka az egyesített nagy Szláviából, mihelyt annak idejét megérkezettnek látja; mert tessék el nem felejtieni, hogy a muszka a minden szlávok egyesítésén munkálkodik, még pedig rendszeresen, és kitartólag, s a maga uralkodását mindazokra kiterjeszteni tör. „Ez mindenesetre baj” ismét mondhatná valaki; „de mit csináljunk, midőn látjuk, hogy már a lengyel is kezd kibékülni a beolvadás gondolatával, a cseh plane nem is tagadja, hogy ő a nagy Szláviába vágyik beolvadni; a déli szlávok pedig bárkinek segítségével egyesülni akarnak, s inkább lesznek muszkaik, mint török alattvalók.” Ez mind ugy van, de egyet kérek én is jól megjegyezni. A népek olyanok, mint az egyes emberek; első vagyok én, s aztán az én rokonaim. Az embernek ezen természetéből kiindulva; azok a nemzetek, melyeknek historiai múltjuk van, ha azok lehetnek, a mik historiai létjök alapján lehetnek, historiai nemzetiségeiket semmi nemű fajrokonságnak fel nem állódozók. Példánl: az olasz, francia, spanyol fajrokonok, de mint-hogy mindezen nemzetek külön historiai létjoggal bírnak, egy nemzeté soha össze nem olvadnak. Ugyan ezt mondhatjuk a csehekről, lengyelekről, sőt a déli szláv tartományokról is, mert a török foglalás előtt ezeknek is megvolt mindeniknek a maga külön historija, és ha lerázhatták magáról a törököt, s urala a maga sorsának, bizonyosan mindenik a maga historijáját fogja tovább folytatni. Jussom csak egyszer öntudatra cseh, lengyel: hogy ő független szabad nemzet, megmarad az mindenik a mi, s magát a nagy Szláviába s plane a muszka kancsuka alá be nem fusztatja, de így, midőn ő az általunk kigondolt dualismus békeidőn osztrák tartományként nyeltem lenni, ne szidjuk őket, ha inkább akarnak fajrokonaiikkal együttessen, ha mindjárt muszka felsőség alatt is, egy nagy Szláviát alakítani, mint egy korható osztr. birodalom tartományja maradni.

Ennél többet mondog; én valószínűnek tartom: hogy még most megkínálják a császárt a déli szláv tartományokkal (ha már eddig is nem történt?) mert hiszen a muszka még nem látja idejét kimondani, hogy az általa tervezett nagy Szlávia közvetlen Németországgal terjed, s Németországnak is még ott áll az érdeke, hogy közte és Muszkaország között még most legyen valami; de azt jövedelmöm, hogy valamint a porosz kizárta a dynastiát az egységes Németországból, hol egykor döntő befolyást gyakorolt, ugy ki fogja zárnai a muszka az egyesített nagy Szláviából, mihelyt annak idejét megérkezettnek látja; mert tessék el nem felejtieni, hogy a muszka a minden szlávok egyesítésén munkálkodik, még pedig rendszeresen, és kitartólag, s a maga uralkodását mindazokra kiterjeszteni tör. „Ez mindenesetre baj” ismét mondhatná valaki; „de mit csináljunk, midőn látjuk, hogy már a lengyel is kezd kibékülni a beolvadás gondolatával, a cseh plane nem is tagadja, hogy ő a nagy Szláviába vágyik beolvadni; a déli szlávok pedig bárkinek segítségével egyesülni akarnak, s inkább lesznek muszkaik, mint török alattvalók.” Ez mind ugy van, de egyet kérek én is jól megjegyezni. A népek olyanok, mint az egyes emberek; első vagyok én, s aztán az én rokonaim. Az embernek ezen természetéből kiindulva; azok a nemzetek, melyeknek historiai múltjuk van, ha azok lehetnek, a mik historiai létjök alapján lehetnek, historiai nemzetiségeiket semmi nemű fajrokonságnak fel nem állódozók. Példánl: az olasz, francia, spanyol fajrokonok, de mint-hogy mindezen nemzetek külön historiai létjoggal bírnak, egy nemzeté soha össze nem olvadnak. Ugyan ezt mondhatjuk a csehekről, lengyelekről, sőt a déli szláv tartományokról is, mert a török foglalás előtt ezeknek is megvolt mindeniknek a maga külön historija, és ha lerázhatták magáról a törököt, s urala a maga sorsának, bizonyosan mindenik a maga historijáját fogja tovább folytatni. Jussom csak egyszer öntudatra cseh, lengyel: hogy ő független szabad nemzet, megmarad az mindenik a mi, s magát a nagy Szláviába s plane a muszka kancsuka alá be nem fusztatja, de így, midőn ő az általunk kigondolt dualismus békeidőn osztrák tartományként nyeltem lenni, ne szidjuk őket, ha inkább akarnak fajrokonaiikkal együttessen, ha mindjárt muszka felsőség alatt is, egy nagy Szláviát alakítani, mint egy korható osztr. birodalom tartományja maradni.

Ennél többet mondog; én valószínűnek tartom: hogy még most megkínálják a császárt a déli szláv tartományokkal (ha már eddig is nem történt?) mert hiszen a muszka még nem látja idejét kimondani, hogy az általa tervezett nagy Szlávia közvetlen Németországgal terjed, s Németországnak is még ott áll az érdeke, hogy közte és Muszkaország között még most legyen valami; de azt jövedelmöm, hogy valamint a porosz kizárta a dynastiát az egységes Németországból, hol egykor döntő befolyást gyakorolt, ugy ki fogja zárnai a muszka az egyesített nagy Szláviából, mihelyt annak idejét megérkezettnek látja; mert tessék el nem felejtieni, hogy a muszka a minden szlávok egyesítésén munkálkodik, még pedig rendszeresen, és kitartólag, s a maga uralkodását mindazokra kiterjeszteni tör. „Ez mindenesetre baj” ismét mondhatná valaki; „de mit csináljunk, midőn látjuk, hogy már a lengyel is kezd kibékülni a beolvadás gondolatával, a cseh plane nem is tagadja, hogy ő a nagy Szláviába vágyik beolvadni; a déli szlávok pedig bárkinek segítségével egyesülni akarnak, s inkább lesznek muszkaik, mint török alattvalók.” Ez mind ugy van, de egyet kérek én is jól megjegyezni. A népek olyanok, mint az egyes emberek; első vagyok én, s aztán az én rokonaim. Az embernek ezen természetéből kiindulva; azok a nemzetek, melyeknek historiai múltjuk van, ha azok lehetnek, a mik historiai létjök alapján lehetnek, historiai nemzetiségeiket semmi nemű fajrokonságnak fel nem állódozók. Példánl: az olasz, francia, spanyol fajrokonok, de mint-hogy mindezen nemzetek külön historiai létjoggal bírnak, egy nemzeté soha össze nem olvadnak. Ugyan ezt mondhatjuk a csehekről, lengyelekről, sőt a déli szláv tartományokról is, mert a török foglalás előtt ezeknek is megvolt mindeniknek a maga külön historija, és ha lerázhatták magáról a törököt, s urala a maga sorsának, bizonyosan mindenik a maga historijáját fogja tovább folytatni. Jussom csak egyszer öntudatra cseh, lengyel: hogy ő független szabad nemzet, megmarad az mindenik a mi, s magát a nagy Szláviába s plane a muszka kancsuka alá be nem fusztatja, de így, midőn ő az általunk kigondolt dualismus békeidőn osztrák tartományként nyeltem lenni, ne szidjuk őket, ha inkább akarnak fajrokonaiikkal együttessen, ha mindjárt muszka felsőség alatt is, egy nagy Szláviát alakítani, mint egy korható osztr. birodalom tartományja maradni.

Ennél többet mondog; én valószínűnek tartom: hogy még most megkínálják a császárt a déli szláv tartományokkal (ha már eddig is nem történt?) mert hiszen a muszka még nem látja idejét kimondani, hogy az általa tervezett nagy Szlávia közvetlen Németországgal terjed, s Németországnak is még ott áll az érdeke, hogy közte és Muszkaország között még most legyen valami; de azt jövedelmöm, hogy valamint a porosz kizárta a dynastiát az egységes Németországból, hol egykor döntő befolyást gyakorolt, ugy ki fogja zárnai a muszka az egyesített nagy Szláviából, mihelyt annak idejét megérkezettnek látja; mert tessék el nem felejtieni, hogy a muszka a minden szlávok egyesítésén munkálkodik, még pedig rendszeresen, és kitartólag, s a maga uralkodását mindazokra kiterjeszteni tör. „Ez mindenesetre baj” ismét mondhatná valaki; „de mit csináljunk, midőn látjuk, hogy már a lengyel is kezd kibékülni a beolvadás gondolatával, a cseh plane nem is tagadja, hogy ő a nagy Szláviába vágyik beolvadni; a déli szlávok pedig bárkinek segítségével egyesülni akarnak, s inkább lesznek muszkaik, mint török alattvalók.” Ez mind ugy van, de egyet kérek én is jól megjegyezni. A népek olyanok, mint az egyes emberek; első vagyok én, s aztán az én rokonaim. Az embernek ezen természetéből kiindulva; azok a nemzetek, melyeknek historiai múltjuk van, ha azok lehetnek, a mik historiai létjök alapján lehetnek, historiai nemzetiségeiket semmi nemű fajrokonságnak fel nem állódozók. Példánl: az olasz, francia, spanyol fajrokonok, de mint-hogy mindezen nemzetek külön historiai létjoggal bírnak, egy nemzeté soha össze nem olvadnak. Ugyan ezt mondhatjuk a csehekről, lengyelekről, sőt a déli szláv tartományokról is, mert a török foglalás előtt ezeknek is megvolt mindeniknek a maga külön historija, és ha lerázhatták magáról a törököt, s urala a maga sorsának, bizonyosan mindenik a maga historijáját fogja tovább folytatni. Jussom csak egyszer öntudatra cseh, lengyel: hogy ő független szabad nemzet, megmarad az mindenik a mi, s magát a nagy Szláviába s plane a muszka kancsuka alá be nem fusztatja, de így, midőn ő az általunk kigondolt dualismus békeidőn osztrák tartományként nyeltem lenni, ne szidjuk őket, ha inkább akarnak fajrokonaiikkal együttessen, ha mindjárt muszka felsőség alatt is, egy nagy Szláviát alakítani, mint egy korható osztr. birodalom tartományja maradni.

Ennél többet mondog; én valószínűnek tartom: hogy még most megkínálják a császárt a déli szláv tartományokkal (ha már eddig is nem történt?) mert hiszen a muszka még nem látja idejét kimondani, hogy az általa tervezett nagy Szlávia közvetlen Németországgal terjed, s Németországnak is még ott áll az érdeke, hogy közte és Muszkaország között még most legyen valami; de azt jövedelmöm, hogy valamint a porosz kizárta a dynastiát az egységes Németországból, hol egykor döntő befolyást gyakorolt, ugy ki fogja zárnai a muszka az egyesített nagy Szláviából, mihelyt annak idejét megérkezettnek látja; mert tessék el nem felejtieni, hogy a muszka a minden szlávok egyesítésén munkálkodik, még pedig rendszeresen, és kitartólag, s a maga uralkodását mindazokra kiterjeszteni tör. „Ez mindenesetre baj” ismét mondhatná valaki; „de mit csináljunk, midőn látjuk, hogy már a lengyel is kezd kibékülni a beolvadás gondolatával, a cseh plane nem is tagadja, hogy ő a nagy Szláviába vágyik beolvadni; a déli szlávok pedig bárkinek segítségével egyesülni akarnak, s inkább lesznek muszkaik, mint török alattvalók.” Ez mind ugy van, de egyet kérek én is jól megjegyezni. A népek olyanok, mint az egyes emberek; első vagyok én, s aztán az én rokonaim. Az embernek ezen természetéből kiindulva; azok a nemzetek, melyeknek historiai múltjuk van, ha azok lehetnek, a mik historiai létjök alapján lehetnek, historiai nemzetiségeiket semmi nemű fajrokonságnak fel nem állódozók. Példánl: az olasz, francia, spanyol fajrokonok, de mint-hogy mindezen nemzetek külön historiai létjoggal bírnak, egy nemzeté soha össze nem olvadnak. Ugyan ezt mondhatjuk a csehekről, lengyelekről, sőt a déli szláv tartományokról is, mert a török foglalás előtt ezeknek is megvolt mindeniknek a maga külön historija, és ha lerázhatták magáról a törököt, s urala a maga sorsának, bizonyosan mindenik a maga historijáját fogja tovább folytatni. Jussom csak egyszer öntudatra cseh, lengyel: hogy ő független szabad nemzet, megmarad az mindenik a mi, s magát a nagy Szláviába s plane a muszka kancsuka alá be nem fusztatja, de így, midőn ő az általunk kigondolt dualismus békeidőn osztrák tartományként nyeltem lenni, ne szidjuk őket, ha inkább akarnak fajrokonaiikkal együttessen, ha mindjárt muszka felsőség alatt is, egy nagy Szláviát alakítani, mint egy korható osztr. birodalom tartományja maradni.

dalomban kereste, merőben megváltozók; a fejedelem magyar királyi minőségében lépjen a maga keleti missziója terére s ne várja be, míg az események feje fölött összecsapnak.

Ha az udvari politika az általunk kijelölt irányt veszi; ha Magyarország a maga sorsának független ura lesz; ha a nemzetek biztosnak lesznek, hogy Magyarország s annak királya senkitől, a mi az övé el nem veszi, sőt oltalmazza mindeniket a maga jogaiban; abból igen természetesen az lesz, hogy mind azon tartományok, melyeket eddig a hatalom ostroma tartott egyben, önként együtt maradnak egy oly természetes szövetségben, mely a nemzetek kölcsönös védelmének elvén alapszik, s keresni fogják ezen szövetséget mások is, kik szabad individualis nemzetiségre törekednek. A nemzetek ezen önkéntes szövetségének középpontját mindenesetre Magyarország fogja képezni, s a fővezérségre a magyar király van hivatala. Ha a középpont erős és egészséges, s a szabadságra törő nemzeteknek a középpontban lesz mihez támaszkodniok, megadják ezek önként a fejedelem magyathalmi állását, mit az eddig követett politika mellett a közönsnek nevezett osztrák hadsereg soha.

No már uraim, és bölcseim, és önök a kormány támogatására vállalkozott nagy mamekutató! czafolyók meg ezen — hitem szerint követendő — nemzeti politikát; állítsanak fel jobbat, de mutassák azt meg nekünk, hogy követhessük mi is. Ha meg nem czáfolyhatjuk, ugyan mért nem követik önkön is ez? Aztért, mert önkön a hosszas rabtság, s más bűnök befolyása alatt annyira ellankadtak, hogy a szabadság s a nemzeti nagyság magasztos eszméjét nem bírkák. Még ez menthető, mert hiszen gyengesség és gyávagság még nem bűn; de ugyan mért demoralizálnak önkön egy nemzetet, hogy láttassanak egy nemzet közvéleményét követni? Önkön pedig gyermek és véngyermek honatyák, kik a szabadelvű (istenem mily nagy!) kormány támogatására seregének össze, ha valamit ezen szegény hazán segíteni akarnak (?), tegyék meg azt az egyet, mi önökönl kelik; és ez az volna: hogy miután saját akaratukról programjukban ab in visis lemondottak, hatalmazzák meg a forma kedvéért a kormányt: hogy tegyen a mit tetszik, s azzal jöjjenek haza, ne egyik meg Budapesten napi és szállásbér czime alatt a szegény nép véres verejtékét; az önkön ott léte, vagy nem léte, és így mindegyre meg.

Ennyi önmegtartózkodás csokugyan nem telik ki önökönl. Hová lennének azon aspectiók, miket önkön a honatyáshoz kötöttek; azért nem is kacagatom magam tovább önkön által, hanem elémított és félrevetett honfitársaimnak corollariáimként elmondok annyit, hogy Magyarország függetlenségének kérdése ugyanazonos a nemzet s annak királya életkérdésével; de Magyarország függetlensége európai szükség.

Folyó évi június 28-ról és július 13-ról kelt rendeletei kapcsán kijelenté az igazságügyminiszter: hogy a „magyar jelzálog-hitelbank” és a „magyar általános földhelt részvénytársulat”-nak zálogleveleit is oly értékpapiroknak tekintni, melyek kir. közigyezői bizottsítékul elfogadhatók.

Az igazságügyminiszter elnöklete alatt, mint az „U. L.” értesül, ma délután 5 órakor értekezlet fog tartatni, melyen egy igazságügyminiszteri palota építése és a fenytölt törvényeknek Budára leendő áthelyezése kerül tárgyalás alá.

A földm. ipars keresk. miniszter követező rendeletét intézte valamennyi törvényhatósághoz: Tudomásomra jutott, hogy az ország némely helyein a helyi vagy országos vásárokat látogató iparosok és kereskedők iparigazolványaik, vagy iparos minőségüköt igazoló községi bizonyítványok előmutatására köteleztettek s ennek nem teljesítésébe esetében vagy a vásártérrel eltiltanak, vagy pénzbírsággal fenytitettek. Tekintve, hogy az 1872. VIII. tcz. 32. § által az iparosok és kereskedők vásárlatogatósi joga biztosítva lett; tekintve, hogy az iparosnak illetékes iparhatósága követezői bizonyítvány birtokában legyen, tekintve végre, hogy a már idézett törvény a vásárokat látogató iparosokat arra, hogy iparigazolványaik mindíg magukkal hordják, nem kötelezi, mindenkéül fogja a törvényhatóság követezőségében álland felügyelni arra, hogy a vásárokat látogató iparosok és kereskedők törvénybittottatott joguk

